

“De vei pleca să iei cu tine
Doar nopțile în care noi am fost
Nemuritori !...”

Restu' știți voi... dacă nu știți, voi este niște incuți aproape descuți (zic aproape, că încă nu e chiar vară să fugiți de la școală la scăldat în...
ăăă... cum îi zice la vreo apă mare din apropierea orașului? Da' repede că mă fac iară de răs (mamă ce paranteză lungă am făcut)). Ideea nu e că n-am mai avut noi ce pune original în revistă și ne-am oprit la Iris, ci e că m0j3 al vostru se cam duce de-acu că e târziu și îl ceartă mama lui dacă ajunge după 10 acasă. Mai în glumă, mai în serios, crecă chiar a venit momentul (n-am putut să mă abțin) să scriu și ultimul articol și nu mi-a venit altă idee decât să port un dialog cu voi. Monolog dacă stau să mă gândesc și să citesc definiția dialogului de pe coperta ruptă a unui caiet de română de acum 3 ani (și caietu' de 3 ani, și rupt de 3 ani). Deci să vă întreb dacă v-a plăcut: "V-a plăcut?". Și ce dacă? N-am scris ca să placă altora, am scris să ne simțim noi bine. Și dacă totuși v-a plăcut mă simt și mai bine că nu am conștiința încărcată de evaziune fiscală (vezi prețul enorm de 5000 lei perceput pe fiecare egzemplar vândut). Hrm... cam atât cu monologul că îmi dau seama că dacă mai pun vreo două întrebări și răspund tot eu o să mă trezesc criticat că "ai păpat stricat tată?" sau "ce număr au ăștia de la magazinul ala de modă cu cămăși cu mâneci lungi?". Aveți și voi acu' baftă să dați banii pe un număr în care dețin privilegiul (vedeți că știu și cuvinte lungi?) să închei ediția, deci nu scăpați de mine. V-aș zice și de echipă că e formată din BOGGHY, Syl și v|v ca redactori șef (sau șefi?), GhostD ca jurnalist și Tony ca badigard (tot un fel de șefi și ei) da' ați învățat deja lecția. Țin însă să precizez că las în urmă o cafetăreasă (da am găsit). Angajată de bunăvoie (nu a ei bunăvoie, ci a grupului redacțional, evident), matematiciana Cisa nu se pricepe doar să dea restul corect, cu precizie de 4 zecimale, ci mai nou știe și cu ceașca... de cafea, evident, că altfel nu era cafetăreasă. Deci roagă m0j3 încă odată poporul la dedicație. Să fie fără număr pentru Cisa! Și mai vroiau restu' să mulțumească pentru alte capse, foi, șireturi de pantofi și palme peste ceafă primite dar ar fi prea banal să facem iarăși două coloane, una cu anunțe și una cu echipă și preț. Mai degrabă vă stresez eu cu părerile de rău că mă las de sportu' datului cu degetele în taste intitulat până și de unii profi ca "jurnalism". Io zic că v-am păcălit bine în privința asta. Hai să dau și motive ca să nu vă dați seama că de fapt mi-e lene să mai scriu: zic unii că vine BAC-ul. De la Galați sau de unde o fi venind, se presupune a fi mai rău decât unii profi cu bobocii, și cere să știți vreo câteva materii astfel încât să nu fugă de tine și să te lase fără diplomă.

~ continuare pe ultima pagină ~

- ✓ ursulache amenință (pagina 2)
- ✓ r o t i ț a cu gingii (pagina 3)
- ✓ D E S (pagina 4)
- ✓ se îngustează 2 (pagina 5)
- ✓ din realizările... (pagina 6)
- ✓ g a i n a (pagina 7)

- Hristos a înviat!
- Ț-o luat mult?

“We are not retreating – we are advancing
in another direction.”
General Douglas MacArthur (1880-1964)

ATENȚIE: Conținut emoțional explicit!
Nerecomandat celor ce leșină des și
inexplicabil...

Cărămida Verde

revistă punct

www.caramida-verde.as.ro

caramida-verde@as.ro

UnderNet: #caramida-verde

Nr prim, mai 2004 (ediție ultimă)

nu mai apare la 5 dimineața

Ca să nu se plictisească, Ursulache a luat ciocanul și a început să se lovească în căpățână de-i săreau ochii din cap ca niște bile legate de un resort care se alungește când îi dai drumul... s-a gândit că poate așa va atrage atenția celor de la Antena 1 să reia campania antiplictiseală, că nu a mai văzut-o de mult pe baba care conducea...

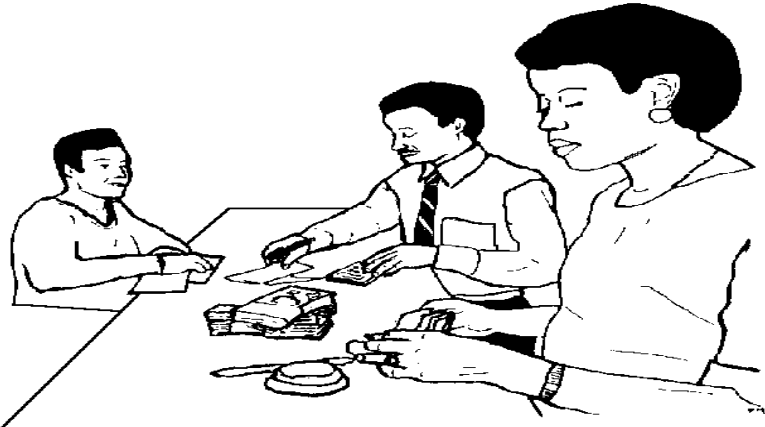
În timp ce se îndrepta spre frigider a călcat din prea multă atenție în capcana pusă pentru Jerry... în momentul următor i s-a înnegrit unghia aproape instantaneu...

- Vai de mine și de mine... spuse Ursulache cu lacrimi de crocodil în ochi... iar m-a blestemat fata aia în rochie neagră de la Atomic.
- Blestem ??! Am zis blestem ??? DA !!! Sigur că da !!!

Și-a adus aminte că trebuie să se răzbune pentru tot răul ce i se făcuse și pentru tot ce suferise inimioara lui de urs.

Luă, deci, capcana lui Jerry și o puse în papucii (stăpânului / stăpânei) de la marginea patului... în timp ce o pregătea și-a prins și degetele de la mână în ea... vă imaginați cum arăta acum laba lui Ursulache: cât o pâine de aia mare și feliată... totuși asta nu îl împiedică să meargă mai departe cu planul lui de răzbunare. Dar nu era de ajuns, trebuia ceva mai drastic, mult mai drastic !!! Cotrobăiește în șifonier și scoate haina cea nouă, din piele, a stăpânului / stăpânei... din sertarul de la bucătărie aduce foarfeca și se pune pe treabă... s-a oprit doar atunci când spatele hainei a devenit "gol"... decupajul redând forma fidelă a unuia din buncii lui Ursulache. Apoi... trebuia să lase un mesaj înainte să se sinucidă (știa că oricum era un urs mort !)... și-a crăpat puțin vena... cât să curgă numai câteva picături de sânge cu care a scris pe peretele alb, abia văruit: "Să dea UrsulZeul să te urmărească spiritul meu toată viața, zi și noapte, că TU m-ai uciderizat !!!"

ioana

Era unu' în vizită la un cuplu și observă că gazda își dezmiardă soția cu tot felu' de epitete ca: iepuraș, piscoiaș, dulceață, scumpete... etc.

- *Extraordinar cât de mult vă iubiți și cum o alintați !*
- *Sincer să fiu de câteva luni am uitat cum o cheamă...*

Comentariu frumos:

Din acest text mascat sub forma unui banc se poate trage o singură concluzie: buturuga mică nu merge de multe ori la apă. Chiar dacă sunteți ușor confuzi, debusolați chiar, să știți că aceste cuvinte au un înțeles care reiese dacă nu direct din text, indirect din text. Dacă îl găsiți vă rog să-mi dați și mie un bip pe fix că o să știu eu despre ce e vorba. Dar revenind la prea frumosu' text, pe lângă acea primă și evidentă concluzie aș mai putea să adaug o a doua, și ea la fel de evidentă, poate chiar mai evidentă: Nu alergați desculți prin casă cu o foarfecă în mână ! Cred că deja aceasta nu mai necesită nici o explicație suplimentară ea reieșind direct din paragraful trei al textului. Interesant de observat este că acel "unu" care era în vizită avea un spirit de observație ieșit din comun și o intuiție extraordinară, el dându-și seama de unul singur că acele epitete folosite de gazdă erau în realitate niște dezmiardări și nu reprezentau de fapt numele don'șoarei cu pricina. Și un alt lucru reprezentativ este după părerea mea sinceritatea gazdei de gen masculin, pentru că e nevoie de curaj pentru a recunoaște un fapt atât de minor cum ar fi uitarea numelui persoanei iubite.

v|v

h ☀ h ☀ s c ☀ p

Balanță

Joița aviatore scapi de toate tezele și lucrările pe care le ai de dat, și poate că și tu ai fi scăpat dacă ai mai fi dat din când în când pe la școală. Un lucru inspirat era dacă te apuca să dai mai puțin pe la școală după ce mai luai niște note pentru că răspunsul la întrebarea "se poate încheia media la mat cu o singură notă ?" este categoric nu.

Scorpion

Felicitări pentru viitoarea medie generală. După nopți petrecute în vecinătatea cărților și munca depusă, se întrezărește o super medie peste nouă. Așa că scoate alocația pe două luni și dă-i un telefon fostei tale prietene care te-a lăsat că nu erai destul de cultivat. De fapt stai... că citesc alt zodiac... e al colegului tău de bancă. Da' lasă că o sună el pe fosta ta prietenă.

v|v

rotița cu gingii

Și cum treceau găștele strada, s-au întâlnit cu un camion. Și camionistul nu a apucat să apese frâna la timp (și nici la camion) și gata ! Dar să revenim la ale noastre...

Vom începe cu ceva simplu: $-1 > 0$. Nimic mai corect (poate doar politicianul model). Demonstrația e destul de simplă:

$$\pm\infty = -1 * \mp\infty \Rightarrow -1 = \frac{\pm\infty}{\mp\infty} = + \Rightarrow -1 > 0$$

Avem $\pm\infty = -1 * \mp\infty$, care e evident, deoarece -1 schimbă semnele de la $\mp\infty$, iar „-” devine „+” și invers. Mai departe, se scoate -1 din ecuație. Și din fracția respectivă ($\frac{\pm\infty}{\mp\infty}$) se simplifică ∞ și rămân semnele „-” și „+”. De exemplu, din „ $\pm$ ” rămâne „-”, deoarece „+” înmulțit sau împărțit la „-” dă „-”. La fel și sub fracție. Apoi fracția devine „-” împărțit la „-” care e „+”. Deci -1 este egal cu un număr pozitiv. Nu știm încă ce număr pozitiv și nici nu vă pot promite că Institutul se va ocupa de asta, dar cert este că $-1 > 0$.

Dacă până acum vi s-a părut greu, să vedeți ce urmează: matematici superioare! De fapt gingii superioare, rotița fiind acum pe post de premolar, care va să zică că o să îi iau pâinea de la gură colegului meu m0|3!

Și era probabil vară și tot probabil după-amiază, dar cert este că tabla nu era bine ștearsă. Și pe tablă scria exact așa:

$$\left. \begin{array}{l} (\forall) X \geq 0 \\ f \text{ monoton descrescătoare} \end{array} \right\} \Rightarrow \frac{X^2}{2}$$

$$\text{Plecând de la aceste relații (rămase accidental pe tablă) și știind că } X=0, (\forall) X \in \mathbb{R} \Rightarrow \frac{X^2}{2} = \frac{0^2}{2} = \frac{0 \cdot 0}{2} = \frac{00}{2} = \frac{\infty}{2} = \infty$$

∞ . Deci putem afirma:

Lemă:

$$\left. \begin{array}{l} (\forall) X \geq 0 \\ f \text{ monoton descrescătoare} \end{array} \right\} \Rightarrow \infty$$

Practic am aflat ceea ce încearcă oamenii de știință de sute de ani! Am aflat de unde se obține infinitul! Tot ce este necesar sunt un $X \geq 0$ și o funcție monoton descrescătoare.

i.c.ț.a. (iotete cî ț-am arătat)

V-am plictisit cu rubrica asta ? Eu sper că nu... de fapt... mi-am făcut doar datoria de elev silitor... Și am vrut să vă arăt că iese apă (distracție) din piatră seacă (matematică). Reflectați la chestia asta...

Așa s-au făcut marile descoperiri: din greșeală
Syl

ză engliș au

Gud morning students (cu t mut). Hau ar iu ? Uai hev iu ităn sou maci diuring zis holidei ? Nau iu chen not gou tu scul sou iu hev to rid zis from ză crul uărmth (niu uărd, mining "uărm spot") of iuor bed. Aur feimăs articăl iz continuiung uit ă dibeit over ză lest lains of ză pest nambăr of ză meghezin. Uat ar in fect ză sublimimal mesages. Aur Institiut hez not faund ză ansuer to zis cuescion, zerfor ai uil pārsonăli trai tu icsplain ză fenomenon. I sinc it iz uen iu drinc ă lot of cofi end u chent sinc properli bai iur oun. In zis momănts iu ar veri unsteibăł and valnerăbăł tu pipăł hu uant iur bad. Dont drinc cofi, end of stori. Sort solușăn tu ă mainor problăm, in ceis iu ar not adictid. Eniuei leț sinc positivli (niu uărd, rait it daun): ză dizizez cozd bai cofi uil hev no impotens tu iu, as iu uil dai hit bai a trac. On zi adăr hand, a hiugi egzem is noching at ză dor end aid betăr stop fuling ăraund bicăz ai mait faind mi in ză sitiuation of iusing zis taip of ingliș in front of ză ticiars. Not zat zis ud bi bed bat i uant to pes ză egzem, not giast tu teic it. Inaf for tudei. Ai saliut io "vewy" respectful. Si iu on zi odăr side. Zis uăz it !

m0|3

l'èr la clas dî franse

Donc je neo se pa chelca pochemon sa ecri dan set eur e probabliamon ne veo interes pa. Jeo croa că parscă set e leo fin de notră revist chiulturel jecrira de moț avec an înțeles profund (jeo neo se lechivalent an franse). Je resevu de reproș an se chi consarne le titre dî se petit rubric e jeo dezidera că se leo moment de lui șanjera. E parscî se e lî fan de leo revist, leo moment că jeo șoazi e ideal. Probablamon an futur jeo na pa la posibilitate de parler dan se lang tre bel et jeo sui trez eurozî e contant parscă isi jeo peut ecrire de moț an franse sans lî fri de etrî condamne pur le stupidite cî jeo debit. Donc (jem dir se mot) me biensur, can nu partiron de se lisee nu rapela de le moment pluscă difisil et tujur de leo moment că nuz emon dan leo lisee. Je croa că jeo parle seul ici, no ? Il i a dez absents ? Com ? Person netabsant ? Me set incredible ! Jeo ne meo rapel an jur cant tus lez elev etră prezent. Et contant com je suis, je partira dan mon vi et jeo veo di orvoar et jesper că vuz ave an vi com vu le dezir e jeo vo dit că etra feli et euroze. Orvoar lez elev.

v|v

Bine ați revenit și bine v-am regăsit la binecunoscuta rubrică a bunicii și a bunicului "Margarina Pentru Ea, Rachiul Pentru Mine". N-am plecat, deci nu venim și vă spunem că de data asta n-o să se schimbe nimic pe parcursul întregii emisiuni, pentru că dacă s-ar schimba acum, cu siguranță v-ați aștepta să se schimbe și data viitoare... și noi nu vrem asta ? Nu mai tragem de foaie și dăm drumu' la tot ce avem de spus și de zis și de relatat și de povestit și cu siguranță de arătat.

Manelist = omul care ascultă zgomot; vine de la interclasarea mai multor cuvinte: **man** - ce reprezintă exact opusul sensului de om; **e** - aici cu sensul de a fi, și **list** – antonim pentru culturist;

Nufăraș = denumire populară dată pentru ceea ce este cunoscut sub numele de clodirement dublu glazurat cu influențe forestiere;

Ornament = cuvânt folosit adesea de fazan pentru a depune ouăle adversarului, sau ale celui care urmează;

Proverb = vorbă cu tâlc, care are totdeauna mai multe înțelesuri și fiecare își alege ce vrea din aria lui de cuprindere;

Rudimentar = adjectiv dat metodei folosite de ceilalți pentru a ne învăța sau explica ce e bine și ce e rău, ce să facem și ce nu;

Sentiment = este plăcerea provocată de plimbatul cu căruciorul de la METROu printre rafturile cu produse;

Știrbușon = obiect folosit la scoaterea dopului din sticla de vin pe care noi sigur o bem după ce se termină... ce trebuie să se termine;

Tencuială = material folosit de obicei (cine e obicei nu știm, cert e că apare peste tot) în construcții ca efect al formei neo-moderniste a zidului de cărămizi. După 7 cărămizi verzi pe care le aveți deja, vă recomandăm un pahar cu apă rece;

Țambal = după lungi dezbateri asupra cuvântului, s-a ajuns la următoarea concluzie: trebuie scos din dicționar;

Urnă = întâlnită de obicei o dată la 4 ani de cei majori și responsabili. Ei o folosesc pe post de coș de gunoi, aruncând în ea (da... e fetiță) cu tot felul de hârtii pe care sunt trecute numele unor oameni **** (aici se vede efectul cenzurii);

Viitor = cuvânt împrumutat din alte dicționare de origine străină, pentru că la noi deocamdată nu există așa ceva. Nu știm în ce context poate fi folosit, datorită complexității devastatoare ce o deține în exterior, și a lipsei sale cu desăvârșire din interior. Recomandăm citirea cu atenție a prospectului, iar dacă apar manifestări neplăcute, întorceți-vă acasă;

Waleu = de multe ori folosit în exprimarea unei dureri, dezamăgiri sau a unei păreri de rău, acest cuvânt se citește înlocuind litera **w** cu **v**. Nu suntem siguri de unde a apărut acest cuvânt în limba română, dar puteți observa și dumneavoastră rănilor severe care le-a pricinuit;

Xerox = mașinărie ingenioasă care a adus pe lume gemenii; prima atestare documentară a acestui obiect datează de pe vremea lui Două Foi, vestitul miliardar francotelefon;

Zâmbet = mișcarea involuntară a mușchilor faciali, respectiv cei ai obrazilor, care se contractă, lăsând automat o crăpătură pe suprafața feței, în interiorul căruia acționează blendamodul, în cazul în care nu suferiți de platfus dentar.

Dacă sunteți cuminiți până data viitoare (nu întrebați care că nici noi nu știm), poată vă vom spune, de ce nu, cu ce e mai bună lingura decât furculița sau cum a involuat termenul "integrare" spre "la anu' și la mulți ani". Dar cu siguranță nu vă vom spune de ce Pacificul se cheamă Pacific și de ce omul are numai două picioare.

Intellectual nedescoperit, BOGGHY

În urma probelor recoltate la fața locului, Institutul nostru a ajuns la concluzia că viitorul nostru cel mic și negru se mai și îngustează... Recent a avut loc a doua parte a manifestării "Zilele Carierei". Deși prima parte a fost un succes, a doua oară nu le-a mai ieșit. Ignorând implorările unei anumite domnișoare (no comment), noi am luat ceva notițe și vă vom prezenta cam ce s-a petrecut acolo, la prefectură. O mână de oameni se uita la un ecran strâmb, sperând să audă ceva interesant de la cei 3 invitați. Dl **Bradul Petrariu** ia cuvântul și ne spune de ce este necesară această activitate, iar noi am aplaudat cu precădere, iar... Apoi vine dl **Nicolae Grosu**, de la **Universitatea Ecologică București** care ne răspunde la întrebarea "Care este cea mai bună facultate ?" cu un răspuns pe care îl știam deja: "care ți se potrivește..." Fiind autorul unei cărți care ne învață cum să ne angajăm, el începe să abereze pe tema angajării celor ce tocmai au terminat facultatea (de fapt noi vrem mai întâi să intrăm la facultate și apoi...). Ne spune că exigențele sunt dure și că ecuația e dură cu proștii (ne uităm strâmb: oare bate apropoul la noi ?). Un alt invitat, care încă nu luase cuvântul, deschide sticla de apă minerală pe care o avea în față. Sticla fâsâie, în sală e rumoare. Mai zice că pentru a te pregăti pentru un interviu, trebuie să anticipezi aproximativ 300 de întrebări. Bine că nu a calculat cu zecimale... Calculatorul se blochează. Cred că devine iritat și ne zice ca biblica e proastă și că ne irosim viața. Având în vedere că erau vreo 30 de persoane în sală, avem iar senzația că se referă la noi. Și mai zice că după ce absolvim **Facultatea de Psihologie** din universitatea dumnealui, avem șanse să ajungem la închisoare... Apoi a venit cineva de la **Universitatea Gh. Asachi Iași**. Cică admiterea se face prin concurs. La **Facultatea de Arhitectură** se dă test de aptitudini, iar la **Automatică și Calculatoare** și **Telecomunicații** test grilă. La cea de **Mecanică** se dă test grilă sau concurs de dosare, iar la restul, doar concurs de dosare.

~ va urma ~

Cărămida Verde – Pagina 4

Înainte de a începe țin să precizez că, după cum ați observat, această rubrică se numește "medicina pentru netoți - partea a II-a", pentru că este partea a doua (a II-a – II înseamnă 2, adică doi, în cifre romane) sau, dacă vreți, continuarea rubricii numite "medicina pentru netoți", care este, de fapt, partea I (adică întâi – I este cifra romană 1, iar 1 este cifra arabă I) a rubricii "medicina pentru netoți", doar că nu se numește "medicina pentru netoți - partea I" deoarece, la vremea respectivă (adică atunci când a fost scrisă prima parte), nu se aștepta nimeni (cel puțin eu unul nu mă așteptam) să apară și o a doua (a II-a) parte – e ca în cazul unor filme, cum ar fi "Terminator", adică Terminator 1, doar că nu se cheama "Terminator 1" (atenție ! - aici 1 se citește <<one>>, iar Terminator, <<tărmineităr>>), întrucât la vremea aceea nu știa nimeni că va apărea "Terminator 2", zis "Judgement Day" (se pronunță <<giagimânt dei>>, și înseamnă <<ziua judecății>> - de apoi, probabil) (apropo, pe <<one>> ăla de mai sus să-l pronunțați <<uan>>, iar pe 2, <<tu>>, care se scrie <<two>>, în cazul în care chiar vreți să-l scrieți pe litere în loc de <<2>>); de fapt, singurele filme care sunt concepute din start pe mai multe părți sunt cele care au pe lângă titlu un subtitlu (cel puțin cred că ăla-i un subtitlu), cum ar fi "The Lord of the Ring – The Fellowship of the Ring" (să fiu al dracu' dacă-l mai scriu și pe ăsta cum se pronunță), iar eu unul nu-mi aduc aminte ca "Matrix" (prima parte, ca să nu zic partea întâi), să fi avut vre-un subtitlu... În fine, ce vroiam eu să precizez este faptul că eu voi numerota părțile acestei rubrici (de fapt nu mai e o rubrică, ci o serie de rubrici, reunite sub denumirea generală de "medicina pentru netoți" – și să nu mă-ntrebe cineva de ce n-am început titlul cu litera mare, pentru că așa am văzut că scriu ăștia din redacție toate titlurile) în mod normal, adică partea I, a II-a, a III-a (cel puțin cred că va fi și o a treia parte), ș.a.m.d. (ș.a.m.d. este prescurtarea de la <<și așa mai departe>>, un alt fel de a spune etc., care înseamnă etcetera, iar ce înseamnă etcetera nu știu, și trebuie să recunosc că sună oarecum tâmpit).

Bine... și după această scurtă precizare, pe care, probabil va trebui să o citiți de mai multe ori până o veți înțelege în totalitate, să trecem la subiectul propriu-zis.

- Un studiu realizat de un grup de psihologi nigerieni a demonstrat că, în urma unui simplu test, realizat de către aceștia, se pot recunoaște indivizii cu porniri criminale. Unul dintre psihologi a fost de acord să ne ofere un exemplu în ceea ce constă acest test. El a spus că dacă, spre exemplu, la vederea unei portocale, individul supus testului se gândește la o lămâie, atunci acesta posedă cunoștințe în domeniul botanicii, iar dacă la vederea unei furculițe individul se gândește la fotbal, fiecare sticlă este plină pe jumătate. Rezultatele par încurajatoare și se așteaptă aplicarea testului și la oameni, întrucât, până acum, singurii supuși acestui test au fost niște lei de mare capturați pe malurile oceanului Congo din Mexic.
- Medicii anunță că un val de îmbolnăviri cu un virus necunoscut s-ar putea abate și asupra țării noastre, după ce a făcut nenumărate victime (mai precis 3) în întreaga Europă de Est, Vest, Centru, Sud și Nord. Se spune că valul are aproximativ 44,3 mm înălțime și se deplasează cu o viteză de aproape exact -16 kg/lună; în aceste condiții acesta ar putea ajunge în Chicago în următoarele documente sunt necesare pentru deținerea de arme de distrugere în greutate: salam de soia, pene de urs. Vă vom ține la curent până vă ies ochii pe nări.
- AVERTISMENT: Consumul de lapte de vacă de către oameni dăunează grav viștelor.

(V)ahreeooce

se îngustează 2

După această scurtă enumerație, lumea începe să aplaude din plictiseală. Tipul citește de pe o foaie tot ce spune. Băieții din spate sunt de gașcă. Încep să se facă glume pe seama celor ce iau cuvântul. Vine reprezentantul **Universității Al I Cuza**. Îi pare rău că nu merge calculatorul și nu poate să ne arate prezentarea, dar nouă nu ne pare. Începe să citească și el de pe foaie numele celor 15 facultăți și a tipurilor de admitere. E așa de plictisitor încât începe să ne pară și nouă rău că nu merge calculatorul. Pleacă toată lumea, plecăm și noi, nu înainte de a spune "Felicitări !" domnișoarei de mai sus.

Câteva zile mai târziu, la școală, în timpul unei ore cu munți și ape, vin doi reprezentanți ai **Universității de Inginerie Electrică din Suceava**. Cei doi se prezintă, însă vorbesc prea încet. "Suntem vecini [...] păcat că nu ne cunoaștem" zice el. Ea râde. Noi scriem. Universitatea are multe specializări, printre care: electronică și telecomunicații, automatică și informatică industrială, inginerie economică. Admiterea se face pe bază de dosar (50% contează BAC-ul), excepție făcând **Facultatea de Calculatoare**, unde admiterea se face cu 90% un test grilă la matematică și 10% BAC-ul. Această universitate organizează în fiecare an singurul concurs din Europa destinat studenților, în care aceștia trebuie să construiască într-o săptămână un minirobot funcțional. Și tocmai când devenise interesant, el începe să devieze de la subiect. Zice ceva de fotbal. Revine la subiect: nu se pune problema cazării (cică are destule pivnițe), iar net-ul este asigurat. La cantină se mănâncă bine. Ne zice să reflectăm... nu știu la ce, că nu ne pasionează activitatea asta de reflector.

Ca o concluzie: după cum am spus de multe ori, e cam greu cu viitorul ăsta... El nu prea există... Poate în 2070 când o să intrăm în rândul lumii... O să avem 88 – 89 de ani, dar ne descurcăm noi...

Syl

Bine v-am găsit iar dragii moșului, sau, că tot suntem în apropierea sărbătorilor de paște, bine v-am găsit iepurașii moșului. Că tot s-a terminat chestia asta pe care unii au numit-o vacanță, și pentru ca acea vorbă veche din popor care zice "cu grijă și cu atenție ești mai precaut decât unul fără grijă și fără atenție" vreau să vin cu un sfat pe care dacă lumea l-ar asculta ar fi mult mai multă iubire pe pământ, lumea s-ar înțelege mai bine... între ea, copacii ar avea un verde mai crud pe care mult mai mulți poeți l-ar oglindi în poeziile lor, iar nivelul dioxidului de carbon din atmosferă ar rămâne practic neschimbat pentru că aplicarea sfatului meu nu-l influențează cu nimic. Stăteam deseori pe întuneric și mă gândeam în sinea mea că dacă aș avea destulă inspirație să mă ridic din scaun să aprind lumina n-aș mai fi stat în întuneric și poate mi-ar fi venit în minte mai multe moduri de a pune în aplicare acest sfat despre care vorbesc, un sfat a cărui calitate atinge culmile esteticii idealiste. Sunt absolut sigur că sunteți extrem de curioși să aflați acest sfat și nu am să mai lungesc prea mult vorba, dar pentru cei care nu sunt extrem de curioși sau sunt curioși într-o oarecare măsură, sau mai rău starea lor se confundă cu indiferența am să mai insist puțin. Mergeam pe stradă ca omul, și am trecut în drumul meu pe lângă doi copii care se jucau cu un băț de acadea. Unul din ei a zis să îl dea și lui pentru că nu se puteau juca amândoi cu el în același timp, pentru că era un băț de acadea mai mic. Celălalt a zis că nu vrea pentru că e bățul lui, și copilul care l-a cerut a început să plângă. În acel moment m-am apropiat de cei doi și le-am dat și lor acest sfat pe care am să vi-l zic și vouă, iar la auzul lui cei doi copii s-au împăcat și o doamnă care trecea pe lângă mine și auzise sfatul mi-a spus că este cel mai frumos lucru pe care l-a auzit ea vreodată. Am să vă împărtășesc și vouă acele vorbe pline de înțelepciune:

v|v

știri știute

---

lată-mă efectiv crainic de știri. Sper să nu cadă camerele prin studio, ca la alte case mai mari. Șșșșttt... suntem efectiv în aer. Că a dat femeia de servicii (inchiriată de la bufetul de vizavi) peste servieta suspectă lăsată de unu' cu un prosop pe cap și un cerc negru (tot pe cap). Efectiv nu am timp să vă zic prea multe, pentru că în câteva secunde vom fi iar pe pământ... Și dacă vă mai amintiți, în meciul amical România – Scoția, Ganea efectiv a faultat pe unu' Kennedy, iar acum acesta îl va da în judecată pe atacantul nostru, din cauză că accidentarea îl vaaaaaa...

efectiv m-am prins de bordură, Syl

A trecut mai bine de o lună de la numărul 6 al Cărămizii (de fapt, se pare că au trecut chiar 3 luni) și ne-am gândit să vă mai prezentăm ce a mai copt Institutul. Da, Institutul posedă cuptoare, care coc fel de fel de... să le zicem „chestii”. De unde și expresia (cu care ne confruntăm din ce în ce mai des): „Ce v-a mai copt mintea, mă ?!”.

O primă realizare ar fi siteul nostru (www.caramida-verde.as.ro) care a fost lucrat de B0GGHY. La texte am contribuit și eu. Siteul nu este gata și nu va fi niciodată, iar după toate calculele Institutului nostru, se pare că după terminarea liceului și admiterea la facultate (pe care sperăm să le reușim toți cu brio), Cărămida Verde va continua să existe ca o revistă on-line (adică pe sârmă sau ceva de genul acesta). Deci vă invităm să îl vizitați cât mai des și să ne scrieți la caramida-verde@as.ro sugestii, critici, articole pe care le vreți publicate, etc... De asemenea, pe acest site găsiți poziția oficială a trustului de presă Cărămida Verde cu privire la redacția revistei oficiale a Liceului de Informatică.

O a doua realizare ar fi extinderea trustului de presă cu un canal pe IRC, pe UnderNet: #caramida-verde. În ciuda rezistenței de care a dat (și încă dă) dovadă un anume personaj antipatic de la Infopuls, noi am reușit să înregistrăm acest canal, iar dacă doriți, puteți să îl vizitați la orice oră din zi și din noapte ! Această realizare a necesitat un efort mare și un sprijin extern pentru a-l învinge pe respectivul personaj (nu îi dezvăluim numele, deoarece mulți îl știu deja și nu mai are nevoie de reclamă), iar sprijinul extern a existat și există și acum ! Institutul mulțumește pe această cale fanilor care ne-au susținut !

Vom continua cu o realizare pe plan științific: este vorba de pixul ecologic, realizat de Institutul nostru, sub îndrumarea lui tony, badigardul. Este de fapt un pix marca Jinwannian modificat. Știu că avem o politică de a nu face reclamă mascată, dar oricum nimeni nu a auzit până acum de marca aia, nu ? Bine că sunteți de acord... După cum v-am obișnuit deja, ca să puteți vedea această realizare, trebuie să vă prezentați la sediul Institutului cu 5000 de lei. După ce noi vom părăsi liceul, evident că tranzacția se va face în alt mod: veți introduce fisa de 5000 de lei în unitatea de dischete și veți vizita site-ul nostru. Dacă va apărea leul greu până atunci, veți introduce fisa în cd-rom, pentru că, evident, ea nu va mai încăpea în unitatea de dischete.

Și tot Institutul nostru cel brav(o) a reușit să își bată covoarele și să își spele rufele în „familie mare, renumerație mică” (respect pentru nea' Caragiale, din al cărui Scrisoare pierdută am extras acest citat) înainte de sărbătorile care deja au trecut. Institutul a încercat și să afle cine-a tras în noi, '91-'92, dar s-a încurcat în calcule.

Syl face curat în redacție și stinge lumina

*** Nici un covor nu a fost rănit în timpul scurs de la lansarea numărului anterior al revistei

Notă: citiți cât puteți de cursiv!

Începe M cu o întrebare care chinuie pe mulți dintre voi: da că găina poate gândi și profund în tot ce ea ce face. Ne-am întrebat și noi, iar ca răspuns ne-a plesnit peste gloabele oculare interjecția DA ! Chiar da că unii din tren oi nu sunt de aceleași și părere, e problema lor. Contine nu am această pledoarie cu întrebare a: da că gând este, în ce intervale de timp face ac este fort ? Ca o ultimă în vestimentația a Institutului nostru înaintea de a intra în vacanță, am rugat echipa de specialități din cadrul magna tului nostru să se ocupe de acest caz. Dând dovadă de promptitudine, rezultatele nu au fost întârziate să apară. Astfel că, domnul inginer doctor primar profesor universitar Victor Gelatină, ce conduce această investigație, ne-a prezentat următoarele rezultate: da, găina gând este, și nu o dată, ci de mai multe ori pe săptămână. Gând este da că să mănânce rămașă de la coadă la cap, sau de la cap la coadă. Tot odată, se gândeste care naiba e capul și care e coada. La fel de intensiv lucrează neuronul găinii și la problema cotcodăcitului. "Da că cotcodăcește ca mine ?". De aceea în timpul nopții își pregătește cu atenție cotcodăceala de a doua zi. Dar iată încă un rezultat care ne-a surprins și pe noi (redacția). La întrebare a "Cine arunca t cu ouă în fiu-miu ?", găina a răspuns: vecinul de la doi. Echipa domnului profesor rector prodecan universitar asistent de amputare Matei Cuștaș s-a dus la respectivul suspect de la doi și l-a pus unui amănunțit interogatoriu. Au rezultat următoarele probe incriminatorii: într-adevăr, vecinul are acum în posesie două incubatoare, depozitate în incinta bucătăriei din care vor ieși peste câteva luni puii. Aceste incubatoare, două la număr, sunt puse în funcțiune zi și noapte, și fac un zgomot destul de ciudat. Deslușind și acest mister, ne întoarcem la găina din ogradă și ne mai punem încă o întrebare: da că găina are nări... de ce le ascunde de toată lumea ? La această întrebare Institutul nostru a rămas fără fonduri, astfel că au fost nevoiți să-și asiste lucrările la conducta de apă caldă. Faceți pe această cale un anunț umanitar și postoperator: cei care dispun de capital autohton sunt rugați să dea și nouă ca să mănâncă și noi o pâine și ca să putem continua cercetările. Cerem seriozitate. Mulțumim anticipat !

BOGGHY

Ce se întreabă fiecare elev care ajuns la vârsta capacității utilizării cu succes a eului intern liric (v-am spart cu asta) dă peste cel mai groznic eveniment care se produce o dată pe an (tot o dată și în anii bisecți) și care poate avea repercusiuni intolerabile. Este vorba după cum nu știți da' o să aflați sau știți da' tot o să aflați despre prea așteptatul nostru BAC.

Apropierea acestui eveniment îi pune pe elevi în situații dificile din punct de vedere intelectual și/sau material. Prima problemă vine odată cu alegerea materiilor pentru bac, cum nu toți putem alege sportul la toate categoriile. Partea cu învățatul este relativ simplă și deci sărim peste ea. Ajungem în ultimele zile dinaintea bac-ului când emoțiile dau buzna peste om (în casă) și îl fac să acționeze irațional. De exemplu la materia X (să nu dăm nume ca să nu se înțeleagă că-i româna-oral) ajunge X-ulescu (nu are nici o legătură cu numele materiei fiind doar o necunoscută în ecuația perisabilă a vieții) să fie întrebat: "De ce...", el răspunzând după răspunsul tradițional "De ce nu ?" Acest lucru poate duce la scăderea drastică și "nemotivată" a notei de examen. De asemenea fiecare elev care își exprimă frustrările, refulând materialist-dialectic neîmplinirile personale prin manifestări huliganice de natură tendențioasă ajunge să fie exmatriculat din sală sau chiar dat afară.

Astfel cei ale căror cunoștințe sunt pe cale de dispariție recurg la folosirea nu numai a cunoștințelor lor din generală ci și a celor ale colegului cu sau fără voia acestuia. Acest lucru poate și el duce ori la eliminarea (recursivă) a persoanei din sală ori la obținerea unei note mari la bac, intrarea la facultate și asigurarea unui viitor prosper și fascinant în România (a nu se citi ca pleonasm). Dacă nu în România atunci aveți posibilitatea de a pleca în altă țară (a nu se citi Ungaria - prietenii știu de ce) unde vă veți putea bucura de viață respectând standardele europene. Alții recurg la gesturi mai puțin ortodoxe pentru ca printr-o coincidență să obțină exact nota visată. Cu cât suma este mai mare cu atât coincidența poate fi mai mare. Suma fiind direct proporțională (printr-o alta coincidență) cu nota la materia respectivă.

În concluzie vreau să mulțumesc mamei mele, tatălui meu și nu în ultimul rând părinților mei și vreau să vă urez un bac fericit (dacă se poate numi așa) și nu vă faceți probleme că îl treceți ușor; dacă nu anu' ăsta există întotdeauna anul viitor. Mai stați un an și vă bucurați de liceu și la bac o să fiți mult mai pregătiți (cred).

Deci în concluzie după cum a spus și un mare filosof și cântăreț român numit Al. Einstein: 'Totul e relativ'...

... căutând sponsorizări pt bac, SpIdEr

știri știute 2

Bordura nu este suficient de moale... și cele 7 semne ale sănătății dinților sunt acum prăfuite... Nu sunt pregătit pentru control. Cam atât de la fața locului. Dau legătura în studio (ce-a mai rămas din el). Nu schimbați postul, vi s-au terminat bateriile la telecomandă !

ăăă..., Syl

Am fost somat de colegii redacționali, ca ăsta fiind ultimul număr din viața noastră și al revistei în același timp, să scriu ceva mai de corazon, preferabil ceva trist (și astfel cei care ați deschis dicționarul să căutați cuvântul "vatrist" îl puteți închide). Se pare că primul foc de armă tras în aer nu a fost de ajuns și nevoia i-a împins să mă împuște în piciorul drept... și astfel cu hemoragia în mână m-am apucat să scriu aceste rânduri. Era un cățeluș, care mergea beleuz pe stradă și se uita de jos în sus la oamenii care inevitabil mai treceau pe lângă el. Brusc se hotărăște să schimbe trotuarul pentru că pe cel pe care mergea observase la câțiva pași depărtare o coajă de banană. Inițial când i-am văzut intenția am zis că făcuse alegerea cea bună... pentru că trebuie să fii torpilat să vezi o coajă de banană în fața ta și s-o mai iei tot pe acolo... dar să mai și calci pe ea. Tot brusc, exact în momentul în care trecea strada apare de nicăieri o mașină condusă de un domn cu o sacoșă în mână și îl calcă pe bietul cățeluș... pe picior. Faptul că șoferul respectiv avea o sacoșă în mână nu are nici o legătură cu povestea, da' așa pot și eu să mă laud că am scris un articol bogat în informații. Vă dați seama că am exagerat puțin în povestire pentru că șansele ca o mașină grăbită să calce un cățeluș grăbit fix pe picior sunt destul de puține, da' intenția mea este să scriu ceva trist nu ceva tragic. De aici vă puteți da seama că acel cățeluș era un împrăștiat... bine, poate cuvântul "împrăștiat" nu e tocmai potrivit, dar ideea e că sunt pe lumea asta tot felul de lucruri triste și faptul că prezentul număr al revistei este prin coincidență și ultimul nu trebuie să fie neapărat unul dintre ele. Cel mai trist ar trebui să fiu eu... o să trebuiască să vând opelu cumpărat din banii voștri, n-o să mai leșine fetele pe stradă la vederea mea, n-o să mai vrea nimeni să dau autografe... asta cel puțin până când mă angajez ca basist în formația lu' Costi Ioniță. Încet încet, fetele care-mi cântau la geam o să dispară, probabil la alte geamuri și cu această ocazie am s-o rog pe ultima să ia cu ea și scara pe care se urcau toate să ajungă la balconul meu, că din cauza ei nu mai pot da cu cornete în porumbei. Eu personal am pentru viitor planuri mari care includ acte de caritate, ajutarea unei doamne în vârstă să treacă o stradă oarecare, mai intenționez să pun pe mine niște masă musculară împingând o ușă pe care scrie "TRAGE", și dacă voi avea și puțin noroc aș vrea să mă și angajez... dacă se poate undeva unde să fiu plătit pentru actele mele de caritate de care vorbeam mai devreme. Am tot văzut că s-a adus vorba în paginile anterioare de unu... bacu și dacă nu cer prea mult aș vrea să-l dau și eu... da' nu știu ce-i cu agitația asta, că nu suntem nici primii și cu siguranță nu suntem nici ultimii care-l dau și dacă o să-ți placă poți să-l dai și de mai multe ori. Eu atât sper, că noi am făcut ceva diferit de ceea ce a fost până acum la Liceul de Informatică Piatra Neamț, diferit în bine, diferit în rău nu mai contează... probabil în rău (că prostii mai mari ca ale noastre n-are nimeni în cap) dar nici nu intenționez să fiu un Sf. Petru modern.

v|v

Noi chiar ne așteptăm să participați la acest număr și la acest concurs pentru că avem și noi deacuma lansare oficială (am intrat și noi în rândul celor "normali"). Da' cum v-ați obișnuit cu noi, știm că știți că nu suntem normali, și de aceea facem lansare oficială doar la ultimul număr. Gata cu programul festiv, adică glumele, și trecem la treabă. Se acordă premiul I și II și III la toți... toți cei de la a XII-a, fiecare fiind rugat să facă un pas în viață... pardon... în față... Nu mai dăm concursuri, că dacă noi plecăm nu mai are cine să vă dea premiile. Și ca să nu ziceți că suntem egoiști, vă invităm la sala 5, mai exact clasa a XII-a A, să vedeți cum mâncăm noi caramellele de la premii. Vizionare plăcută!

s p r t e x t r e m i s t

Vă anunțăm cu entuziasm și cu părere de rău că ne lăsăm de sportul ăsta: bătutul cu degetele în butoane. Nu-l putem numi jurnalism, pentru că ne-au acuzat unii că nu avem studiile necesare. Amintim la această rubrică și maratonul dedicat revistelor din liceu. Vrem pe această cale să le facem cu mâna celor de la Infoplus, când vom trece pe lângă ei pentru ultima dată, că noi are și alte lucruri de făcut. Considerăm că startul care s-a dat la această cursă a fost unul onest și adversarii noștri au plecat de la start cu vreo 4-5 săptămâni avans. Din păcate nu au știut cum să-l mențină și între timp am apărut și noi la start. Traseul a fost greu la început, pentru că noi eram învățați, dar perspicacitatea nu ne-a trădat. Ne place să credem că am terminat cursa în stil mare, adică în stil vitează, din moment ce am fost singurii care au ajuns la final. Le dorim succes celor care au rămas în urmă... dar fără o concurență pe măsură cred c-o vor apuca (din nou) pe un traseu alăturat. Mulțumim pe această cale sponsorilor și organizatorilor acestei întreceri și nu vrem să ne terminăm discursul înainte de a lansa o provocare: când atingeți limita de jos, nu trebuie să pierzi din ochi suprafața !

GhostD

m e ț e

E vremea să vă dezbrăcați, pentru că a venit sezonul cald. Medicul pediatru ne recomandă o alifie cu aspect de cremă, dar noi nu putem face publicitate la un produs netestat încă (încă mai așteptăm hamsterul să deschidă ușa de la cazanul cu lapte). De aceea, vă recomandăm tigaia cu înveliș de brânză, pe care o puteți folosi în escapade. Inspirat ar fi să luați cu voi o bomboana de mentă, ca să nu pierdeți alizeul de ora doișpe, dar... ca să nu ne lungim cu vorba... urăm fir întins celor care merg pe baltă.

GhostD

Citiți cum vreți... în engleza lui m0j3 sau în românește, dar cu "h" mut... Fără să mă uit la ce au zis ceilalți, vă spun ce a însemnat Cărămida Verde pentru mine. Nici eu nu știu, de fapt. A început ca o provocare, a continuat ca o distracție. Și nu de puține ori am avut senzația că e o datorie, pentru că eu cred că este nevoie de o revistă de genul acesta în orice școală. Cu toții știm însă situația în care se află țara noastră și, în special, sistemul de învățământ de la noi. Sunt de părere că elevii nu sunt puși să lucreze la ceva constructiv, practic (excepție fac câteva proiecte de atestat sau la diferite obiecte – de exemplu la limba engleză). O revistă ca a noastră este un proiect reușit, cred. Și cred că orice revistă ar trebui să ne urmeze exemplul în sensul că ar trebui să cheme pe toți elevii școlii căreia i se adresează să colaboreze. Nu am să uit niciodată răspunsul pe care l-am primit când am avut ceva de reproșat la adresa Infopulsului: "Da" faceți voi una mai bună !" Ar fi trebuit să asculte de cererile elevilor, nu ? Că doar noi dădeam o movilă de bani pe ea, nu ? Noi am ascultat de ce ni s-a spus (a se vedea chestionarul pe care l-am inclus într-unul din numerele noastre). Din păcate chemarea noastră nu a avut chiar efectul dorit, deși colaboratori am avut... Am fi vrut mai mulți totuși... Mai cred că totuși lumea nu era pregătită pentru ce le-am oferit și poate de aici au ieșit neînțelegerile ulterioare. E păcat că nu avem cui lăsa revista mai departe... și mă întreb ce se va întâmpla cu ea ? Poate o vom continua... nimeni nu poate ști acum... Poate ne vom întoarce, ca Morometzii sau Terminator... Poate vom dăinui peste ani ca Iris sau Cargo... Poate ne vom retrage ca Hagi sau Popescu... Nu am baterii la globul de cristal ca să mă uit acum în viitor să văd ce va fi...

Ce ne face să ne oprim ? Evident, s-au dus 4 ani... 4 ani de neuitat... Am fi vrut să ajungem la 8 numere, dar nu s-a putut... Nu vă dați cu părerea... Nu știți de ce, și nici nu veți afla... Dar e bine și 7. Știți cum se termină Matrix (primul film) ? E cam așa: nu vă pot spune cum se va termina, dar știu cum a început. Iar noi am început...

Dacă ar fi să mai spun ceva celor ce rămân în liceul acesta, aș zice așa: ați făcut o alegere excelentă (nu am regretat nici o clipă că am învățat în liceul acesta), respectați-vă profesorii mai mult decât am făcut-o noi și dacă auziți de bine de noi (deci, și de noi și de bine) atunci să faceți ca noi... dacă nu, nu !

plăcerea a fost de partea mea... Syl

A venit inevitabil momentul în care trebuie să ne luăm rămas bun de la voi, pentru că se apropie de noi un hop și vrem nu vrem, trebuie să ridicăm piciorul și să facem acest pas (pasul peste hop, bineînțeles). Nu vă mai zic că e Bacu', că nu asta ne doare pe noi. Pe noi ne doare sufletul că s-au dus 4 ani de școală în care fiecare dintre noi a cunoscut persoane care negreșit le-au schimbat viața și caracterul, implicit personalitatea. Deci dacă vreodată vă gândiți de ce sunteți așa cum sunteți, e bine să vă uitați și în jur să vedeți contextul în care vă aflați, poate reușiți să descoperiți anumite idei existențiale pentru care unii filozofi au ajuns la Spitalul Nr 9. din București. Spuneam că s-au dus 4 ani de liceu...dar odată cu aceștia s-au dus și 4 ani din viața noastră, viață trăită la maxim pe cât posibil și pe alocuri cu averse, pentru că una singură avem și noi, și trebuie să ne bucurăm de ea, fiecare după posibilități. Cu toate că ne-am fi dorit să mai stăm vreo doi-trei ani, să terminăm liceul pe la vreo 35 de ani, omul trebuie să meargă mai departe, că altfel începe să miroasă. Așa și noi, plecăm mai departe, în orașe mai mult sau mai puțin îndepărtate, pentru a ne pierdem urma în mulțime. Și când nu se așteaptă nimeni, să reieșim la suprafață, să impresionăm prin capacitățile noastre cizelate în diferite domenii și să spunem: Da ! Sunt din Piatra Neamț ! și Da ! Am absolvit Liceul de Informatică ! Nu garantăm că vom izbăvi, pentru că știți și voi... când forțele se despart, și efectul este mai redus. Lăsați-ne să credem că noi 5-6, ceea ce până nu demult reprezenta colectivul Redacției Cărămida Verde, am fost o forță. Forța care vă făcea să pufniți în răs în cele mai serioase clipe, forța care v-a descrețit fruntea când vă simțeați triști și abătuți, forța care a încercat să facă haz de necaz aproape din orice, forța care vă dădea o speranță că nu a dispărut tot ce-i bun în țara asta, că binele există încă printre noi... chiar dacă o parte din el a plecat peste hotare sau s-a resemnat și nu mai are puterea să mai creadă sau să facă ceva constructiv. Deși ar fi trebuit să ne încheiem activitatea în cel mai amuzant mod posibil, trebuia să vă surprindem și de această dată. De aceea, am ales să închidem aceste pagini de zâmbete într-un stil aparte, pentru că de amuzament ați avut parte în fiecare număr al revistei, și după cum ați văzut și în paginile anterioare, nu ne-am putut abține să nu scriem "serios". Ne cerem scuze dacă subit v-a dispărut zâmbetul de pe buze, știind că asta e ultimul număr pe care aveți onoarea să-l citiți, dar asta este... așa cum ulciorul nu merge de multe ori la apă că se udă, așa și noi ne oprim pentru că deja s-a făcut roșu la semafor și trebuie să dăm prioritate cui trebuie. Vă întrebați oare ce am vrea acum pe final ? Nu cred că cerem prea mult, dacă peste ani, încă se va mai vorbi de capsă pe care am prins-o cu atâta sânguință în colțul din stânga sus. Nu știm ce impact am avut asupra voastră cu aceste rânduri scrise de-a lungul a 7 numere... și nici voi nu veți ști decât după ce nu vor mai fi, adică începând de azi. Dar dacă vreodată veți mai auzi de numele BOGGHY, GhostD, m0j3, Syl, v|v si Tony, negreșit vom fi tot noi, cei 6 care au speriat estul sudului.

Ne luăm rămas bun, plecând în alte locuri, pe alte meleaguri, unde nu s-a auzit de noi... și fiți siguri că nu vom uita cine suntem și de unde am plecat.

îclinându-se blajin, al vostru BOGGHY

Cum toate au un început, au și un sfârșit. Și noi nu ne abatem de la regulă. N-am să spun aici cum a început activitatea noastră, dar motivul pentru care numărul acesta este ultimul probabil l-ați aflat. Domnul "Bătăușu' Anonim Chel" (BAC) ne bate la ușă și de la o vreme a început să țipe. Drept urmare, punem punct unui episod publicistic. E adevărat, nu ne putem mândri cu un număr mare de apariții pe scenă, dar nu e vina noastră. De la început am spus că nu ne asumăm nici un fel de responsabilitate, deci și la acest capitol vom da vina pe alții (și anume, pe cei de la InfoPlus – sunt judecați în stare de libertate cu 17 capete de acuzare, că nu ne-au provocat mai devreme). Cărămida Verde poate fi considerată un "curent" (nu-l putem numi literar) pentru că a apărut ca o reacție la exagerări. Și cum la noi domnește democrația, nu puteam să stăm în umbră. Ideea ironică de la acest ultim număr e că trebuie să ne luăm la revedere. Și spun ironică... pentru că din cercetările Institutului, nici o altă revistă nu a fost nevoită sau pusă în situația de a publica un ultim număr. Toate revistele care nu au avut continuitate... s-au oprit brusc, fără nici o înștiințare. Deci, avem o scuză destul de bună pentru acest număr. Ar mai fi de spus că toți cei care au colaborat la revistă au făcut-o din proprie inițiativă și chiar dacă au fost puțini la număr, le mulțumim. Aștia am fost noi ! Poate vor urma alții, poate mai buni, poate mai răi, dar nu vor fi ca noi. Poate prin ceea ce am scris în cele 7 numere am supărat pe unii, dar e firesc... nu poți să-i mulțumești pe toți. Și cum cea mai potrivită metodă de a îndrepta un nărav sau un defect este satira, ironia și umorul... considerăm că prin articolele noastre am deschis unele minți. Nu ne pasă de reacțiile negative, dintr-un singur motiv. Așa cum v-a spus și m0|3, ce am făcut am făcut din plăcere, nu pentru că trebuia făcut sau nu aveam altceva mai bun de prestat. N-o să vă cerem să nu ne uitați pentru că știu că n-o veți face. Din două motive: cei care nu uită amintirile frumoase... își vor aminti de partea frumoasă a revistei... iar cei care nu uită coșmarurile, nu vor uita "maltratarea" noastră. Deci, vom rămâne... în amintire...

GhostD

c ☼ n t i n u a r e . . .

~ continuarea editorialului ~

Dar nu ar fi asta o problemă că la cât de inconștient sunt nici nu-mi dau seama cum trece și mă trezesc în anu' 3 de facultate... la 35 de ani. Pe bune că nu mă interesează că se apropie, că vine, că ne lovește. Dar când apare profa în clasă și începe "Mă voi nici măcar 5 nu luați la bac" și când fug de la oră să nu aud replica și ajung acasă unde e mai rău îmi crește moralul de la atâta optimism și vine brusc cheful de somn. Și după cum am auzit eu prin ziare că nu-i bine să-ți ignori pornirile ci să le ascuți, dorm, deci timpul meu de viață se reduce drastic, deci și timpul dedicat trustului de presă și cercetărilor Institutului scade de la 2 minute jumătate per ediție la 1.1259 (cu 4 zecimale... am ajuns la nivelul lui Cisa) pe săptămână (vă dați seama cât mi-a luat această închidere de ediție ?). Mă înclin cu respect, mulțumesc că nu a avut și revista aceeași soartă ca caietul meu de română (asta poate e ultima) și închei cu un optimist "Adio". Optimismul va trebui să îl descoperiți voi, că doar nu ați cumpărat degeaba 6 numere dintr-o revistă a cărui singur articol serios (concursu' cu caramele – asta chiar e ultima) nu a fost luat în serios.

"Mergem departe înspre noi

Trecem prin moarte

Ca să renaștem în alt loc

Să ne cunoaștem"

cu riscul de a rămâne neînțeleas în alegerea finalului
(deschis de altfel), al vostru umil, m0|3

"He who knows that enough is enough will always have enough."

Lao Tsu

e c h i p a j

Redactor Șef: BOGGHY

Redactor Șef: Syl

Redactor Șef: v|v

Redactor Șef: m0|3

Jurnalist: GhostD

Badigard: tony

Colaboratori: ioana, (V)ahreeooce, SpldEr

Femeie de servici: închiriată cu ora, de la bufetul de vizavi

Cafetăreasă: Cisa

Suporterii: acum îi vom trece pe cei care au contribuit alături de redacție, la înregistrarea canalului de pe UnderNet IRC, #caramida-verde: **doc, jorj, clau_, Axy, ghubby, Slickutz, Tudor01, agresor, SpldEr, John, draku, bau18, Extreme**. Mulțumim încă o dată ! Cărămida este și a voastră !

Sponsori:

– tot colectivul de profesori care ne-a susținut: de la profesorii noștri de la clasă și până la direcțiune și profesori din alte licee... știți voi... știm noi și știu și ei...

p r e ț

Pe bune că tura asta am face cinste dar se pare că jurnalismul nu e o afacere întrucât colosalul nostru trust de presă se află în incapacitatea unei sponsorizări. Așadar vă percepem obișnuita fisă dodecagonală (sau câte laturi o mai fi având) în valoare de 10 caramele pentru a intra în posesia ultimei scorneli a celor de la 12 A.